

○ Brolagte gader, bindingsværk og små specialbutikker kendetegner den sydfynske købstad. Det gør godt for sjælen at opleve hvordan fantasien udfolder sig på den ene og på den anden vis.

○ Den tremastede skonnert Fylla er en del af et socialpædagogisk projekt, men udlejes også. Havnen har et hjørne for historiske træskibe hvor man godt kan få lidt til at gå med at indsnuse den gode atmosfære.

○ Ibrahim electric med den dynamiske trommeslager Stefan Pasborg runder fredagens afdeling af med en omgang solid power jazz. Lydniveauet er pænt højt, så det passer lige til at sidde i døråbningen og dyrke musikken.

○ Svendborgs svar på »Søs og Kirsten«. Hjemmeværnet på reklameturné på torvet i konkurrence med Rema 1000s halvmaraton. »Sikke nogle store vandpistoler I har!« siger jeg. »I er velkomne til at se vores udstilling på havnen«, lyder svaret.

Regnvåde jazzede dage i Svendborg

I den sydfynske hovedstad afholdes i sommermånederne en lille og intim jazzfestival. Jeg inviterede fru en med ...

AF HENRIK KØHLER
redaktion@midtjyllandavis.dk

Der er ankomst her midt i juni på et lille aneks i baghaven til et byhus få hundrede meter fra torvet. Her er dobbeltseng, minikøkken og badeværelse til godt 1300 kroner. for to overnatninger. Det er småt, men fungerer fint, da det er vores hensigt at være ude af huset det meste af tiden.

Blot for en halv snes år siden var Svendborg, lige som det øvrige Sydfyn og Langeland, temmelig udkantsramt. Det er ikke tilfældet længere, skulle jeg hilse og sige. Det er nemlig ikke genbrugsbutikker, solarier og »til leje« skilte, der først falder i øjnene på en rundtur i bymidten, men specialbutikker, fancy cafeer og restauranter, som man normalt kun finder i Latinerkvarteret i Århus eller på Nørrebro i hovedstaden.

Svendborg er blevet fancy, og det forstår man godt. Det siges, at der har været en stor tilflytning af blandt andet københavnere de senere år.

At bymidten er kendetegnet af bindingsværk og brolagte gader, er de fleste nok bekendt med, men byen er sprællevende, lidt eventyrlig og et godt stykke fra den nyskelige, museumsagtige stil, som kendetegner for eksempel Århuskøbing.

Charmerende huse

Festivalen foregår i Møllergade på spilleste-

det Harders i en stor baggård, hvor man er omgivet af charmerende gule bindingsværkshuse hele vejen rundt. Inde består møblementet af blandede bedagede dagligstuemøbler, der godt kunne stamme fra en genbrugsbutik.

Kl. 18 spiller en kvintet med to små afrikanske mænd i front »Alain Apaloo Afro«. Det er ganske godt, men det er en stående koncert inde, da luften ude er tung af regn, og så er det i øvrigt spisetid. Efter et par numre lister vi ud og ned på »Jettes Diner« i Kullingsgade 1 og bestiller hver en burger. Spisestedet er lidt en kopi af en klassisk amerikansk diner med en stor Heinz ketchup og chiliflaske på hvert bord. Der gives fem kokkehuher herfra for et par gedigne burgere med rigeligt fyld til omkring 120 kroner kr./stk.

Fik jeg i øvrigt nævnt, at det fine ved at afholde en festival midt i byen er, at man kan droppe ud og ind alt efter humor eller musikbud.

Hyggelige brolagte, ja vel nærmest romantiske Svendborg, ligger jo lige for foden af trappen, når man forlader Harders. Det benytter vi os af og slentrer ned på havnen nu, hvor regnen næsten er hørt op. For ikke så mange år siden var havneområdet lidt nedslidt og overset. På en fredag aften som denne er det en hel lille optur at indsnuse den hyggelige stemning ved »Kammerateriet«, en kæmpemæssig bar med 6-7 meter til loftet i en rustik hal, der for var en central del af Svendborg værft. I dag

reklamerer stedet med et udvalg på mellem 250-300 forskellige øl.

Regulær strandbar

Ved et par sorte containere møder vi en regulær strandbar med sand på gulvet og med liggestolemulighed, når ellers vejret er lidt mere sommerligt end denne fredag.

Her findes det 150 år gamle maritime pakhus »Rundbuehallen«, hvor et privat firma

holder fest for de ansatte, der går rundt på havneterrænet med grønne plasticskilte om halsen og fadøl i hånden og keder sig lidt, mens de iagttager en af flådens lysegrå skibe nr. P521 manøvrerer rundt i havnebassinet.

»Totalt i orden musiksmag-smag-smag!« Kan det nu passe? Inde fra de hellige haller lyder Harske Hubbis umiskendelige røst på syngende sydfynsk. Så tæt på den legendariske sydfynske pladejockey og så forhindrer nogle

nidkære opsynsmænd os i at komme ind. Skulle man være ubekendt med Hubbi, kan det anbefales at gense »Palle fra Snave« filmen. Den er egentlig ret mislykket, men et must hvis man som undertegnede er fra Syfyn og lidt af en Hubbi-fan.

Dagens program på Harders slutter med trioen »Ibrahim Electric« med den dynamiske trommeslager Stefan Pasborg i centrum. Der er vildt meget knald på bandets power jazz og

skønt at opleve, hvordan det overvejende modne publikum lader sig føre med af den hårdtslående stil. Det er så heftigt, at vi har sat os udenfor ud for en døråbning, hvor lydniveauet er mindre og derfor må nøjes med momentvis glimt af bandet.

Kurs mod fiskerby

Faktisk er det lige præcis her i den boblende stemning af glade rockende publikummer under den sydfynske aftenhimmel, at vi for alvor føler, at vi er til festival. Lørdag havde vi tænkt os at køre over broerne til Rudkøbing og få en rullekebab. I ved, den med knækket, til frokost.

Jeg ville have fortalt min kone, at min far i slutningen af 1950'erne havde været med til at bygge Sio-dæmningen, der fører over til Langelandsbroen, og hun ville forsøge at se interesseret ud, men alligevel sige, at jeg havde fortalt det før. Det scenarie kommer dog ikke til at ske, for på vej ud fra vores domicil møder vi et par kvindelige hjemmeværnsfolk, der fortæller at der afvikles halvmarathon, og at Svendborgsundbroen delvist er spærret af. At løbe over broen er desværre heller ikke en mulighed af mere end en årsag. Løbet er fuldttegnet, oplyser de to os om.

I stedet bestemmer vi os for at sætte kurs mod den lille fiskerby, Lundeberg, på vej mod Nyborg for at se, om der er rejst en statue af Ove Bager med de karakteristiske bakkenbarter. Ved et par lejligheder har han siddet på havnen og spillet »Er du trist og har du sorg i sinde, så tag med mig ned til Lundeberg« samt »Op i høet med dig lille Trine«, en sang han formentlig ikke ville have hittet med metoo kasketten på. Her er masser af lystsejere, et par andre turister og et stort indendørs marked for kunsthåndværk. Egnen, vi kører igennem, byder på smuk natur, gårdsalg og herregården Broholm med vandgrav.

Tilbage i Svendborg møder vi hærskarer af sporty typer, iført shorts, ens lyseblå t-shirts, og med medaljer dinglende om halsen. Der er Rema 1000 merchandise overalt, og en speaker forkynder ved fornavn, og roser hver en deltager, der passerer målstregen »Godt gået René og Iben, - velkommen i mål«. Der er vældig familiært.

Den ellers hyggelige torvedag har måttet vige for det store løbecirkus. Vi møder også en lille gruppe hjemmeværnsfolk med logrende hund og nogle ualmindelige store geværer. De fortæller smilende, at de holder reklamekampagne på havnen, og at vi er meget vel-

komne. Hvorfor tænker jeg mon øjeblikkeligt på Søs og Kirsten, når jeg ser kvindelige hjemmeværnsfolk?

Det show bliver nok ikke noget tilløbsstykke, for snart falder regnen på ny. Koncerten med Buki Yamaz må rykkes indendørs som ståkoncert, da der ikke er plads til stole. Orkestret havde sin storhedstid i 70'erne med Aske Benzon som komponist, og musikken er latininspireret, men mindre funky end forventet. Vi synes ikke helt, at det kommer ud over scenekanten, men folk virker vældig begejstrede.

I øvrigt hvad angår de tilflyttede københavnere. Dem hører vi ikke noget til, men her er mange, der taler med lidt »neutral« dialekt. Jeg har bemærket, at der er en hel del, som går rundt med »Astra« Hamborg-øl i hånden. Kvinden i baren siger, at de tog et parti hjem på et tidspunkt, og det blev en succes. »Astra er ubetinget Europas dårligste øl«, argumenterer jeg. »Ja, og man får nogle frygtelige tømmermænd af den,« lyder svaret.

Der sælges også madpandekager og dessertpandekager med Skarø is fra øhavet. De fås med brunsvigerfyld, - vi er vel på Fyn.

Vi får udnævnt årets fynske jazztalent, Mads Haupt Clausen, der lige har komponeret et nummer og fyrer den af på trombone. Senere er det blandt andre Hans Ulrik, der er på tapetet, undertegnede danske yndlingssaxofonist.

Udenlandsk band

Lørdagens program samt selve festivalen rundes af med Ineza Quintet. Ineza er født i Rwanda, voksede op i Belgien, og nu er hun bosiddende i London. Bandet spiller smukke selvskrevede numre à la Billie Holiday, og Ineza synger med sjæl og indlevelse. Det er lidt imponerende, at festivalen har skaffet det band hertil fra England.

På vej ud af Harders hænger vi ud et øjeblik i et lokale, hvor en håndfuld unge med stor entusiasme har kastet sig over Miles Davis' »All Blues« med trompet og opretstående klaver. Det er kanonhyggeligt. I alt har vi været vidne til ni bands over to dage, hvilket er alt rigeligt hvis også man vil gå lidt på oplevelse i den charmerende sydfynske hovedstad. Noget af musikken har været lovlig avanceret til vores smag, men så får man udvidet sin horisont lidt. Det er aldrig noget skade til. Vi kunne have ønsket os lidt mere sommer, men det er jo en afdeling som de højere magter er ansvarlig for.

○ Gang i jazzen på spillestedet Harders, der danner den skønne ramme om Svendborg Jazzfestival. Der afvikles kun en koncert ad gangen og hyggelige Svendborg ligger lige neden for trappen.

FOTO: HENRIK KØHLER